

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף צ"ב ע"א

המוכר זרעוני גינה לחבירו [שלא יכול לטעון שהם לאכילה] ולא צמחו, מתי יכול לטעון מוכר הזרעים שנתקלקלו כי לא זרעם בזמן הראוי? [תד"ה המוכר].

כשהיתה מכת מדינה ¹	כשרק שלו נתקלקל	
יכול	אינו יכול	לתי' א' בתוס'
יכול	יכול	לתי' ב' בתוס' ²

המוכר שור לחבירו ונמצא נגחן באופנים הבאים, מה דינו?

גברא דזבין להכי ולהכי	גברא דזבין לחרישה	גברא דזבין לשחיטה	
מקח טעות	מקח טעות	אינו מקח טעות	לרב
אינו מקח טעות	מקח טעות	אינו מקח טעות	לשמוא ל

מתי אמרינן דהדמים מודיעים ומתי לא?

לרשב"ם: כשיש ספק מה התכוין הלוקח ³	לרשב"ם: כשאפשר לומר מה התכוין הלוקח ⁵	
לתוס': כשיש חזקה ויש רוב נגדה ⁴	לתוס': כשיש חזקה שאין רוב נגדה ⁶	
מודיעים	אינם מודיעים	לרבנן
מודיעים	מודיעים	לר' יהודה

¹ פ"י שכל אותו באגא זרעו באותו זמן וכולם נתקלקלו אף שזרעו בזרעים אחרים, וע"כ משום שלא זרעו בזמן הנכון.

² הנה ת"י ב' שבתוס' מעמיד משנתינו באופן שנתברר למפרע שלא היו ראויים הזרעים לזריעה, משמע דא"כ תמיד יכו לטעון מוכר הזרעים שהקלקול היה בגלל שלא זרעם בזמן המתאים, וכמו שאמרו בהמקבל.

³ כגון בסוגין שהלוקח לוקח גם לחרישה וגם לשחיטה, וא"כ אין אנחנו יכולים למר מה היתה דעתו, וכיון שיש לנו ספק לכו"ע אזלינן בתר הדמים.

⁴ כן ביארו התוס' בסוגין בד"ה וליחזי, דכיון שכאן יש רוב שוורים לרדיא, א"כ אף שהמוכר מוחזק בדמים, הלא הרוב הוא נגד החזקה, ולכך לכו"ע אזלינן בתר הודעת דמים.

⁵ וכגון בסוגיא דלעיל [דף ע"ז ע"ב] שאפשר לומר לך שאתה מאלה שקוראים לבקר בקר, וכשאמרת צמד התכוונת רק לצמד ולא גם לבקר.

⁶ ע"י בתוס' שביארו שבסוגיא דלעיל כיון שאין רוב שמנגד לחזקת הדמים שביד המוכר, ואדרבה עוד יש גרסאות שגורסים דרובא קרו לצמד צמד וכו' והרוב מסייע לחזקה, לכך לרבנן לא אזלינן בתר הדמים.

הוסן ע"י כולל עין הדר

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף צ"ב ע"ב

**מתי יכול המוכר לומר לקונה תעכב את השור בחובך, ולא חייב ליתן לו דמים?
[רשב"ם ד"ה לא צריכא].**

כשאינ לו דמים כלל	כשאין לו לדמי השור שניתנו לו	
יכול	לא יכול	לשון א' דר"ח
יכול	יכול	לשון ב' דר"ח

כשיש למוכר או לבעל חוב מעות⁷ האם מחוייב ליתן לו מעות? [תד"ה אי].

במוכר	בבעל חוב	
אינו חייב	חייב	לתוס' ⁸
אינו חייב	אינו חייב ⁹	לרבינו חיים

מרגלא בפומיה דר"ת, כיצד הוא סדר ההדרגה לשיטתו? [תד"ה אי].

יש לו מעות	אין לו מעות	
חייב ליתן לו מעות	אין חייב ליתן לו מעות	בבעל חוב
אין חייב ליתן לו מעות	אין חייב ליתן לו מעות	בנזיקין
חייב ליתן לו מעות	חייב ליתן לו מעות	בפועל

⁷ אולם אין לזה המוכר את המעות שקיבל על השור הזה בעצמו, דא"כ לכו"ע צריך ליתן לו את אלו המעות.

⁸ סברת התוס' לחלק בין מכר לבע"ח, דבע"ח כיון שעיקר הלואתו היא כדי לקבל בחזרה כסף, אם יש לו מעות לא יכול לדחותו, משא"כ במקח טעות.

⁹ ס"ל לרבינו חיים כ"ץ דאינו עדיף מנזיקין, שאף שמה"ת דינם בעידית בכו"א אמרינן בהם דכל מילי מיטב, כ"ש בחוב שהוא רק בינונית שיכול ליתן לו דברים אחרים חוץ ממעות.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף צ"ב ע"ב

האשה שנתאלמנה או נתגרשה ואין לה כתובה, ואומרת שהיתה בתולה וכתובתה מאתים, מה דינה?

יש עדים שיצאה בהינומא	אין עדים לזה	
כתובתה מאתים	כתובתה מאתים	יש קול שהיתה בתולה
כתובתה מאתים	כתובתה מנה	אין קול כזה

האשה שנתאלמנה או נתגרשה ואין לה כתובה ולא עדים, אולם יש גדול שמעיד שזוכר כשהיה קטן שיצאת פלונית בהינומא ועמו עוד גדול, מה הדין? [תד"ה וזו].

לשמואל	לרב	
כתובתה מאתים ¹⁰	כתובתה מאתים	יש קול שהיתה בתולה
כתובתה מנה	כתובתה מאתים ¹¹	אין קול כזה

¹⁰ הנה שמואל לא הולך אחר רוב נשים בתולות נשאות, ולכך ברוב זה לבד לא סגי אף שיש קול ואין סתירה לרוב, והוי רוב גמור, בכ"א לשיטתו לא מוציאים ממון ע"פ רוב, ולכך צריך לגילוי מלתא הזה.

¹¹ כתבו תוס' דאף שאתרע לה רובא דרוב נשים נשאות בתולות כיון שאין לה קול, מ"מ רוב זה דרוב נשים בתולות נשאות הוא רוב שעדיף מרוב נשים שנשאות בתולות יש להן קול, וכיון שיש גילוי מלתא שהיתה בתולה סגי בזה להכריע.